LA DERBIUL FRUNTAȘELOR

Spectatorii și-au reținut aplauzele

Ce nu face suporterul pentru a-și vedea echipa evoluînd și a o încuraja! Duminică, giuleștenii, alături de alte mii de iubitori ai fotbalului din Capitală, au luat cu asalt tramvaiele, troleibuzele, autobuzele; în replică, peste două mii de craioveni au pornit cu trenul și pe șosea, în mașini, cu destinația: stadionul „23 August"-București. Era doar un meci derbi... Aveau să se înfrunte două echipe fruntașe ale campionatului, a căror dispută promitea virtejuri de fotbal prin careurile de 16 m. și necontenite valuri emoționale în tribune. Spectatorii le doreau din toată inima și pe unele și pe altele. Apariția echipelor în tunelul stadionului le-a declanșat toate energiile. Au pus în funcțiune la unison vocile, au sunat din clopote și clopotele, au făcut să se înalțe pancarte cu „*Hai Rapid*" și „*Hai Universitatea*". Peste imensitatea stadionului plutea acel iz de meci mare, care face să vibreze și inima omului „picat" pentru prima oară în tribună.

Dar, vai, nu a fost nevoie de prea multă vreme pentru ca el să se îndepărteze, ca un fum dus de vînt, făcînd loc decepției generale. Tribunele au așteptat generoase ca acele prime minute de studiu în care se angajaseră Rapid și Universitatea Craiova să declanșeze spectacolul fotbalistic anticipat. Au „explodat" — cu excepția sectoarelor ocupate de suporterii craioveni — la golul înscris de Codreanu, care a încheiat splendida acțiune a lui *Dumitriu*. Dar, pînă la sfîrșit totul avea să decurgă greoi și anonim, singurele intervenții sonore ale publicului adresîndu-se ...arbitrilor. Sfidînd parcă nădejdile suporterilor lor și ale celorlalți spectatori, ocupantele locurilor 1 și 2 nu și-au onorat cărțile de vizită pe care, pînă acum, ele și-au înscris merite incontestabile. Disputa lor a dat naștere multor momente dezagreabile, pe care nu le-au putut estompa nici dantelăriile lui Dumitriu (uneori reușite, alteori nu), nici pușinele „numere" executate de *Răducanu*, portar dotat cu calități excepționale.

Majoritatea ostilităților s-au desfășurat între cele două careuri, în lung și-n lat, amintind de multe ori prin confuzie și aglomerație de jocul cu balonul oval. În această porțiune a terenului jucătorii giuleșteni și craioveni au făcut proba stării nervoase cu care au intrat pe gazon, agitîndu-se de colo-colo, fără să închege ceva consistent, oferind mai degrabă imaginea unei ape tulburi ce nu se limpezea de loc. La opacitatea aceasta a partidei, formația craioveană a avut o contribuție mai mare. Soluția cu *Sfîrlogea* aripă stîngă, dar de fapt acționînd și el în interiorul terenului, a redus capacitatea ofensivă a echipei, cu atît mai mult cu cît *Deselnicu*, menținut în prima linie, nu a reușit nici un moment să-l clatine pe *Dan*. Astfel că activitatea în teren a craiovenilor s-a limitat numai și numai la o angajare surdă pentru balon, nesusținută de intenții constructive decît arareori prin *Strîmbeanu*. Fotbaliștii bucureșteni, convinși repede că au în față o echipă plecată la drum fără busolă și surprinsă ea însăși de lipsurile pe care nu și le bănuia, s-au lăsat și ei purtați de același val, ținînd cu dinții doar de un singur atu, suficient, în condițiile date, pentru a le asigura păstrarea minimului avantaj luat în minutul 23: *inițiativa în joc*. Așa s-a desfășurat meciul pînă la sfîrșit, sub privirile înghețate ale unui public care de-abia în final și-a reamintit că de fapt venise să asiste la un SPECTACOL fotbalistic și a adresat celor două echipe niște aplauze sărace, mai mult de circumstanță, prea puține pentru un joc-derbi, suficiente însă pentru ce a fost.

Nicolae SOARE

La Constanța, poarta echipei Progresul a fost tot timpul în „stare de alarmă". Iancu, unul din cei mai buni jucători de pe teren, a făcut multe clipe grele apărării bucureștenilor. Iată-l în fotografia de față, pe fază, dar Matache n-a mai fost învins!
Foto: P. Cozia.

Maturitatea tactică, arma de bază a dinamoviștilor

Cînd în minutul 88 **Frățilă** a reluat din vole mingea trimisă de **Nunweiller VI** și bara transversală a porții apărată de **Gaboraș** s-a cutremurat, clujenii au răsuflat ușurați. N-a lipsit mult ca punctului pierdut pe teren propriu să i se mai adauge unul, tocmai acum cînd echipa lui **Ivansuc** are nevoie de ele mai mult ca oricînd. Nimeni nu poate reproșa studenților că nu au dorit să învingă. Dar de la **a dori la a realiza** este cale lungă. Au fost perioade întregi de dominare (mai ales în repriza a doua) cînd ei s-au năpustit spre poarta bine apărată de **Datcu**. Însă concepția de joc, gîndirea tactică care au lipsit clujenilor precum și nervozitatea jucătorilor au influențat negativ jocul echipei, acțiunile de atac fiind sterile, lipsite de limpezime. Dacă mai adăugăm la aceasta și jocul șters al lui **Barbu** și **Bretan** ca și lipsa de mobilitate a lui **Marcu, V. Alexandru** și **Emil Petru** avem imaginea unei echipe care — practic — nu putea realiza mai mult.

Dinamoviștii bucureșteni au dovedit din nou că alcătuiesc o echipă sobră, matură, cu lecția bine învățată, care știe să-și apere șansele sau să și le mărească în funcție de adversar și de situațiile ivite în joc, prin manevre tactice ce reușesc să transforme defensiva în inițiativă. În momentele de presiune exercitate de clujeni, ultima linie a dinamoviștilor în frunte cu **Nunweiller III** și tînărul **Dinu** a găsit în permanență mijloacele necesare de destrămare a acțiunilor acestora, transmițînd apoi precis mingea mijlocașilor, care își alegeau spații ideale pentru a o primi în condiții optime. La rîndul lor, mijlocașii, dar în special **Ghergheli** — inepuizabil — operau la mijlocul terenului ca adevărați dispeceri, prin transmiterea sau conducerea mingii în toate direcțiile, traversînd la nevoie terenul de pe dreapta pe stînga, în căutarea unor zone libere, pînă în momentul în care **Frățilă** sau **Nuțu** reușeau să se demarce pentru a primi pasa decisivă. Concomitent cu aceste manevre se făceau și treceri dintr-un tempo în altul, cu schimbări de direcții derutante, care au dezechilibrat în cîteva rînduri apărarea clujeană. Mai mult ca oricînd s-a făcut simțită maturitatea jucătorilor dinamoviști. Ei au practicat un joc gîndit, de tatonare, bazat pe contraatacuri rapide cu mărirea ritmului acțiunilor în zona de finalizare.

Tocmai aceste calități ale bucureștenilor au lipsit gazdelor care, numai cu un joc în clan (dar și acesta influențat de lipsa de mobilitate a unor jucători), nu au putut depăși un adversar ce dispunea de arme pe care le-a mînuit cu abilitate.

Primii soliști în formația bucureșteană au fost jucătorii care ne-au reprezentat de curînd împotriva Franței — Nunweiller III, Ghergheli, Frățilă.

Gheorghe NERTEA

CE NU NE-A PLĂCUT

● *Jocul lui Stocker (Jiul) din prima repriză a meciului cu C.S.M.S. a întrecut limitele permise. Dorind probabil, să-și timorezе adversarii, fundașul central al echipei gazde i-a lovit pe toți cei care intrau în raza lui de acțiune. În repriza a doua, în schimb, după ce Jiul a marcat, Stocker a jucat cît se poate de elegant. Sugerăm arbitrilor să urmărească cu mai multă atenție (și eventual să-l sancționeze) pe acest jucător care ar putea să alunece pe o pantă greșită.*

● *În timpul meciului U.T.A. — Petrolul, un megafon a rămas deschis transmițînd meciurile din restul țării. În afară de faptul că acest lucru deranja, nu înseamnă el oare și o manifestare de dezinteres pentru jocul respectiv? Cei îndreptățiți să se supere orau, în primul rînd, jucătorii de la U.T.A.*

● *După meciul dintre Universitatea Cluj și Dinamo București, arbitrul întîlnirii, N. Rainea, a fost întîmpinat, în drum spre gară, de un grup de fete printre care și sora lui Ivansuc care i-a solicitat un autograf spunîndu-i ironic că nu i-a mai fost dat să vadă un asemenea arbitraj. Nu contestăm competența domnișoarei Ivansuc în materie de arbitraj, dar ne întrebăm de ce n-a cerut, la sfîrșitul partidei cu Dinamo, autografe colegilor de echipă ai fratelui său. Față de ei era mai potrivită ironia...*

● *Atitudinea unei părți a publicului din tribunele stadionului din Petroșeni față de conducătorul jocului, V. Dumitrescu, a lăsat de dorit. La pauză, cînd scorul era 0—0, unii din spectatori l-au înjuriat copios. La sfîrșitul meciului, la scorul de 3—0 pentru Jiul, aceiași oameni nu mai pridideau cu „bravo arbitru!" Asta, apropo de obiectivitatea unora...*

● *Evoluția sub orice critică a echipei Progresul pe litoral anunță multe zile de coșmar antrenorilor și suporterilor acestei echipe. La Constanța, bucureștenii și-au exprimat ambițiile doar primul sfert de oră, pentru ca apoi veleitățile lor să se stingă brusc, ca o luminare în bătaia... brizei marine. Resemnare, neputință, confuzie, greșeli peste greșeli, toate acestea au fost pregnante la echipa din str. Dr. Staicovici.*

Unde sînt frumoasele zile de aur, cînd „bancarii" erau lideri?...

● *Portarul Ringheanu a început să emită în ultima vreme diferite pretenții față de conducerea clubului Universitatea. Viitorul medic — Ringheanu este student în anul VI al facultății de medicină — a lipsit nemotivat în ultima vreme de la antrenamente iar la meciul cu Dinamo n-a figurat nici măcar printre rezerve.*

Probabil că Ringheanu este preocupat de studiile sale și bine ar face. Dar acesta să fie motivul real al absenței sale? Sau... nesatisfacerea pretențiilor?

● *Din momentul în care Farul a fost egalat, un grup de spectatori de la tribuna a II-a au început să fluiere și să apostrofeze pe arbitrul Al. Toth și pe unii jucători ai Progresului, ca și cum biletul de meci le dădea dreptul la această regretabilă „figurație".*

● *45 de faulturi și obstrucții sancționate de arbitrul N. Cursaru: 22 la Rapid și 23 la Universitatea Craiova... Adică un fault la două minute! Dacă adăugăm și celelalte motive de fărîmițare a jocului (ofsaidurile, henșurile, cornerele și ieșirea mingii în aut) avem o imagine exactă a modului cum s-a desfășurat această confruntare dintre două echipe cu veleități la primul loc. În același timp oricine își poate explica, cu ajutorul acestor cifre, de ce în tribune a domnit mai tot timpul o tăcere semnificativă. Oare atîta știu jucătorii celor două echipe și atîta au meritat miile de spectatori?...*

● *Neplăcut incident pe stadionul 23 August din Capitală. Conducătorul jocului Rapid — Universitatea Craiova, N. Cursaru, are o „explicație" cu jucătorii craioveni. Cînd, oare, fotoreporterii noștri nu vor mai avea ocazia să prindă asemenea fațe?*